

Kobylístek

Velká soutěž pro děti	7
Ohlédnutí za farním plesem	8
Výběrová řízení v SaSM	15
Tříkrálová sbírka 2015	33
Rozhovor s R. Prachárem	36

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylísku,

letošní vánoční období prolétlo jako letošní sníh, který se jen na chvilku ukázal a už po něm není ani stopa. My jsme si je ještě chtěli na chvíli podržet a tak jsme uspořádali zájezd na prohlídku krásných rodinných betlémů – ručně vyřezávaných již po několik generací – do Třeště a Jihlavy. Byl nás plný autobus, asi 15 dětí a 30 dospělých. Já jsem si letos silněji uvědomil, že v těchto lidových betlémech je zachycen náš obyčejný, každodenní všední život. Zvlášť silně to na mě vyskočilo u posledního betléma v rodině Rychnovských v Malém Beranově. Je řezán jednou osobou, je mladičký oproti ostatním až stopadesátiletým. Má pouze 30 roků a dřevo je v přírodní barvě a jsou tam výjevy našeho života. Takže vánoce jsou něčím, co je součástí našeho života, protože Ježíš je nazván také Emanuel, Bůh uprostřed nás, Bůh bydlící mezi námi. Jen to potřebujeme zavnímat, pozastavit se. Pro mě byl tento zájezd takovým zastavením se ve stálém shonu života.

Nevím, jestli jste si všimli, že velikonoce už jsou skoro přede dveřmi. Do přípravného období na ně vstoupíme Popeleční středou už za čtrnáct dní. A tak než vejdemo do vážné doby postní, chceme se „bujare poradovati“. Sem patří už celá staletí období plesů, karnevalů, majálesů... My jsme náš farní ples právě prožili, dětský karneval je před námi. Slovo ples zřejmě pochází od slova plesati (synonyma: jásati, veseliti se, radovati se, křepčiti...). Plesu jsem se zúčastnil a toto jsem tam vnímal. Nad čím člověk plesá, jása, raduje se? Je to radost ze života, radost ze zdravého těla, z krásného pohybu po parketu při tanci, radost z toho, že vidíme mnoho známých tváří z našeho farního i mimofarního okruhu, že je to společenství, které spojuje a nese v životě stejná víra... Znamé tváře

jsem silně vnímal když jsem po zahájení plesu obešel všechny stoly a s přítomnými se pozdravil a přivítal a to další jsem vnímal při hezkém průběhu plesu. Díky všem, kteří jste ho připravili, moderovali i aktivně prožívali. A co nás čeká? Za čtrnáct dní, v neděli 15. 2. od 15:00 farní shromáždění. Jste srdečně zváni. Co to obsahuje, se dočtete ve zprávách z farnosti. Před tím se na to můžeme duchovně naladit a na vstup do doby postní připravit čtyřdenní celodenní adorací před Kristem svátostným. Přeji i vyprošuji větší vnímavost k Božímu slovu po celou postní dobu.

Bratři a sestry, k tomu vás všechny provázím modlitbou a požehnáním.

P. Josef Brtník

Celodenní výstav Krista svátostného

Bratři a sestry, po celé čtyři dny, od 10. do 13. února bude moci každý den od 17.00 do 18.00 (s výjimkou středy) přebývat před Pánem. Je to mimořádně požehnaný čas. V knize rozhovorů „Papež František“ čteme na str. 48 na otázku papeži: „Jak vnímáte prožitek modlitby?“ tuto jeho odpověď: „Já se domnívám, že jistým způsobem musí jít o prožitek prostého odevzdání se, když celá naše bytost vstupuje do spojení s Ježíšem. Pak dojde k rozhovoru, vyslechnutí, k proměně. Musíme hledět k Ježíši, ale též hlavně vnímat, že on pohlíží na nás. Někdy ke mně prožitek duchovního splynutí přichází, když se nahlas modlím růženec nebo žalmy. Nebo když radostně sloužím eucharistii. Ale nejsilnější prožitek víry mívám, když spočinu na neohraňčenou dobu, před svatostánkem. Někdy tam vsedě i usnu a vnímám, jak se Pán na mne dívá. Cítím se, jako bych byl v ruku někoho jiného, jako by mě sám Pán bral za ruku. Myslím, že je třeba dospět k tomu, že Pán nás přesahuje, je odlišný, je sice Pánem všeho, avšak vždy respektuje naši svobodu.“

A krátce z Evangelii Gaudium – Radost evangelia

Jsme zváni k evangelizaci. „První motivací k evangelizaci je Ježíšova láska, kterou jsme přijali, zkušenost, že jsme byli spaseni. Ta nás vede k tomu, abychom jej milovali stále více. Co by to bylo za lásku, která necítí potřebu mluvit o milované osobě a představovat ji druhým? Pokud nezakoušíme intenzivní touhu sdílet tuto lásku, potřebujeme se zastavit v modlitbě a prosit Pána, aby nás opět nadchl. **Každý den potřebujeme prosit a žádat o jeho lásku,** aby on otevřel naše chladné srdce a oťrásl naším vlažným a povrchným životem. Předstoupíme-li před něho s otevřeným

srdcem a dovolíme-li mu, aby na nás pohlédl, rozpoznáme pohled lásky, který objevil Natanael v den, kdy přišel Ježíš a řekl mu: „Viděl jsem Tě pod fíkovníkem.“

Jak milé je stát před Křížem nebo klečet před nejsvětější svátostí a jednoduše setrvat před jeho pohledem! Jak nám prospěje, když mu dovolíme, aby se opět dotkl našeho života a vyslal nás šířit svůj nový život! Pak opravdu nastane, že to, „co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme“ (1 Jan 1,3). Bratři a sestry, k možnosti osobně přebývat s Pánem v jednotlivé dny celodenního výstavu v naší farnosti se můžete zapisovat na stolku uprostřed kostela. Ježíš se na vás těší.

P. Josef Brtník

Večer chval

zveme na pravidelný večer chval, který se uskuteční v úterý 17. února v kostele po skončení večerní mše svaté, tj. od zhruba 19.30. Pojdte s námi pozdvihnout svá srdce od těžkostí všedního dne a chválit Boha - písněmi, společnou modlitbou, čtením z Písma a chvílemi ticha. Modlitba potrvá zhruba do 21.00 a je otevřena všem z farnosti.

Za kapelu Kairos Markéta Růžičková

Národní eucharistický kongres 2015

Drazí přátelé, naši čeští a moravští biskupové svolávají na rok 2015 Národní eucharistický kongres, který vyvrcholí na podzim 17. října 2015 v Brně. Má se stát předstupněm slavení 51. mezinárodního eucharistického kongresu, jež se uskuteční v lednu 2016 v Cebu na Filipínách. Tématem tohoto celosvětového kongresu je Kristus ve vás, naděje na věčnou spásu (Eucharistie jako zdroj a nejvyšší poslání církve). Motto našeho národního kongresu

zní: Eucharistie – smlouva nová a věčná. Naši biskupové nás zvou, abychom se na tento kongres vhodně připravili i na úrovni farností a abychom oživilí náš osobní vztah ke Kristu. Tato možnost bude každý první čtvrtek v měsíci. Homilie při mši budou zaměřené k jednotlivým tématům a po mši svaté bude vždy možnost večerní prodloužené adorace. Po lednovém tématu Eucharistie a jednota následují: Eucharistie a společenství – únor, Eucharistie a solidarita – březen, Eucharistie a evangelizace – duben, Eucharistie a Maria – květen, Obnovení slavení Eucharistie – červen.

P. Ladislav Bandouch

Farní shromáždění 15. 2.

Výsledky dotazníkové akce

Vážení farníci, s poděkováním za váš podíl na životě a pastoračním působení naší farnosti a také s díky účastníkům loňské dotazníkové akce vás všechny zveme na Farní shromáždění. Cílem setkání je společně se zamýšlet nad farní pastorační v Salesiánském centru a jeho širším okolí. Shromáždění se uskuteční v neděli 15. 2. od 15.00 do 18.00 ve farním sále. Nosná témata, kterým bychom se rádi v tomto čase věnovali, se týkají výsledků dotazníkové akce 2014, pastoračního plánu 2015 – 2016, farníků a jejich potřeb, farního webu a současných procesů v Salesiánském centru. Další podnět nám možná přinese i vizitace generálního vikáře, která u nás proběhne koncem ledna. Těšíme se na setkání se všemi, kterým leží farní pastorační a lidé v našem okolí na srdci.

Za PRF, Tomáš Redlich

Společné udílení svátosti nemocných,

která je jednou z forem služby církve nemocným, se bude v našem kostele sloužit

ve středu 11. 2. v 18.30. Na tento den o památce Panny Marie Lurdské připadá sv. Janem Pavlem II. zavedený již 23. světový den nemocných. Po bohoslužbě jsou všichni, kdo tuto svátost přijmou, spolu s těmi, kdo je doprovázejí, zváni k malému agapé ve farním sále.

Na přijetí této svátosti se připravujeme očištěním srdce ve svátosti smíření, četbou úryvků Písma, které se týkají Ježíšových setkání s nemocnými (např. Mk 5,21-43 a 6,7-13) a osobní modlitbou. Také doporučujeme četbu malé, ale hutné knížečky Anselma Grüna Svátost nemocných. Je na našem knižním stánku. Doporučujeme též adoraci Pána Ježíše 10. a 11. 2. při celodenním výstavu. Příležitost ke svátosti smíření bude v pondělí, úterý a ve středu od 17.30. Jinak běžně každý den od 18.00. Prosíme o přihlašování se k přijetí svátosti nemocných zapsáním se v sakristii na připravené listy. Svátost může přijmout každý, kdo je vážně nemocný nebo pokročilý věkem (60 a více).

P. Josef Brtník

Pobožnosti Křížové cesty

Během postní doby budou v našem kostele každý pátek od 17.55 pobožnosti Křížové cesty. Společenství, která máte zájem vést tuto pobožnost, se můžete zapisovat v sakristii. Časově je třeba vejít se do 30 minut.

P. Josef Brtník

Postní duchovní obnova rodin

Letošní postní doba začíná již ve středu 18. února na Popeleční středu. Zveme rodiče mladších dětí do 10 let - i nové rodiny ve farnosti - na postní duchovní obnovu, která se uskuteční v sobotu 21. února. Bude možnost se ztížit a prožít společně

čas s Pánem. Hlídaní a program pro děti zajišťujeme v mateřské školce Na Přesypu. Bližší informace a přihlášky naleznete jako obvykle u dětské nástěnky v kostele. Uzávěrka přihlášek na obnovu bude v neděli 15. února. Přihlášky odevzdejte do farní kanceláře (telefon: 283 029 141, e-mail: farnost.kobylysy@sdb.cz).

P. Ladislav Bandouch

Postní duchovní obnova farnosti

Koná se v sobotu 7. 3. s tímto programem:

- 9.00 – 9.30 první duchovní úvaha v sále
 - 9.30-10.30 osobní rozjímání v kostele
 - 10.30-11.00 druhá duchovní úvaha v sále
 - 11.00-12.00 osobní rozjímání v kostele
 - 12.10-14.00 jednoduchý oběd v sále s besedou nad tématy, která nadhodíte
 - 14.00-15.00 příležitost ke svátosti smíření
 - 15.00 společné slavení eucharistie
- Na duchovní obnovu jste všichni bez rozdílu věku, stavu spirituality srdečně zváni. Vezměte si Bibli a otevřené srdce. Vstup vraty průjezdu. A prosím, přijďte včas!

P. Josef Brtník

Uvedení do duchovní četby Písma

Uvádění do duchovní četby Písma textů nedělní liturgie probíhá každý první pátek v měsíci. Začíná po skončení bohoslužby v malých skupinkách ve farních prostorách pod vedením kněze nebo dobře připraveného laika. Je to naše snaha pomoci lépe přijímat, chápat a prožívat Boží slovo a žít z něho. Jste srdečně zváni 6. 2.

P. Josef Brtník

Karneval pro děti

Srdečně všechny zveme na tradiční karneval, který se uskuteční v neděli 8. úno-

ra od 14.30 do 17. hod. v prostorách salesiánského střediska. Vstup je hlavním vchodem kolem vrátnice, kde také bude možnost se převléknout v šatnách vedle vrátnice. Pak se jde podél šipek dolů do tělocvičny a klubu Vrtule. Prosíme všechny, děti i rodiče, aby si vzali s sebou přezůvky. Letošní téma karnevalu je: ZOO. Těšíme se na děti v maskách nejrůznějších zvířátek, jako jsou opice, tygři, tučňáci, žirafy ... a pod. Součástí programu budou soutěže a možnost získání odměn a drobných dáreků. Prosíme všechny maminky, babičky a tety, zda by mohly napéct nějaké dobrotky pro děti k občerstvení. Vezměte je s sebou přímo na karneval do baru v klubu Vrtule. Také prosíme, zda máte doma nějaké vhodné předměty: hračky, knížky, hry jako dárky, odměny pro děti. Tyto přinášejte na vrátnici SDB ve všední dny nejpozději do pátku 6. 2., aby se mohly seřadit a přidat k odměnám.

Za dětský tým Marie Štarmanová

Klub seniorů zve

1. 2. Posezení a zazpívání si s harmonikou Milana Miškaříka
1. 3. Výstava gotických madon na Pražském hradě

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 2. 3. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžičková

Světla a stíny církve v moderní době

Milí farníci srdečně vás zveme na Středy plné vědy a chystaný cyklus přednášek našeho farníka, historika pana docenta Jaroslava Šebka s názvem Světla a stíny církve v moderní době. Proběhne v rámci letošního tématu Církev, společenství svolávané Pánem – dům Slova; těšit se můžete o středách od 19.15 na následující přednášky: 11. 3. Pastorovat a nepolitikařit, papežské podněty z meziválečného období, 18. 3. Církev a nacismus, mezi přizpůsobením se a odporem, 1. 4. Církev a komunismus, byli Toufarové i Plojharové.

Tomáš Redlich

Poděkování

Celým srdcem děkuji všem, kdo se za mne v tyto dny modlili. I já jsem se modlila za vás. Díky.

Anna Pešatová

(Redakce se omlouvá paní Pešatové i čtenářům, text poděkování měl vyjít již v lednovém čísle.)

Pout' zamilovaných ke sv. Valentínovi

Přesně v den svátku sv. Valentina, v sobotu 14. února se na Vyšehradě od 9.00 do 15.00 uskuteční pouť zamilovaných – Valentinské zastavení pro snoubence i pro ty, kdo ještě zasnoubeni nejsou, ale chtějí do větší hloubky uvažovat o vzájemné lásce. Duchovní obnovou v prostorách vyšehradské kapituly bude provázet P. Antonín Dabrowski, OFM. Na program je nutné se předem přihlásit na adrese cpr@apha.cz. V 15.30 pak začíná poutní mše svatá v bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, kde se uchovávají ostatky patrona zamilovaných – sv. Valentina. Celebrantem bude P.

Aleš Opatrný. Prosit za dobrá rozhodnutí při volbě životního partnera, děkovat za dar lásky, žehnat lásce a modlit se za budoucnost rodiny jsou zváni i ti, kterým leží na srdci budoucí život jejich dětí a vnoučat v láskou naplněném manželství.

Franta Reichel

Mamky sobě

Únorové „Mamky sobě“ se uskuteční v úterý 17.2. Tématem bude „Logopedická péče o děti“ s lektorkou PhDr. Marcelou Kottbauer Trávníčkovou. Součástí přednášky bude i beseda s možností konzultace konkrétních logopedických problémů. Dotazy jsou vítány předem na emailové adrese: marcela.mani@seznam.cz. Začátek je v 9.30 v katechetické místnosti. Hlídnání dětí zajištěno.

Eva Klimánková

Zápis do mateřské školy

dne 16., 17. a 18. března 2015 vždy od 14.00 do 17.00 bude probíhat zápis dětí na školní rok 2015/16 do MŠ Na Přesypu 4, Praha 8 - Troja. Více informací najdete na www.msnapresypu.cz; Těšíme se na vás a na vaše děti

Eva Vodrážková, Marie Vlasatá

Změna při dětských bohoslužbách

Milí rodičové, po domluvě a zkušenosti se dětský tým dohodl na jedné podstatné změně na dětských středečních bohoslužbách, která začne platit od 4. února. Jde o to, že se často, téměř vždy stává, že hlášení jubilanti nejsou přítomni, anebo už na bohoslužby nechodí. Změna se tedy týká toho, že pokud některé z dětí bude mít v týdnu, nebo i nadcházejícím narozeniny a bude přítomno fakticky a aktivně na

mši svaté, rodič vhodí jeho jméno na lístečku do připravené krabičky, která se bude nacházet u dětské nástěnky. Tímto gestem bude jisté, že hlášené děti se skutečně v kostele nachází a zmizí zároveň zbytečně dlouho prostoje na konci mše svaté. Děkuje za pochopení a spolupráci při této malé změně.

Za dětský tým P. Ladislav Bandouch

Velká soutěž pro děti začíná

V srpnu v letošním roce 2015 to bude přesně 200 let od narození svatého Jana Boska. Abych se na Don Boskovy velké naroze-

niny dobře připravili, zveme všechny děti z dětských bohoslužeb, ale i další zapojit se do velké soutěže, která začne již ve středu 4. února. Každý týden budou pro dvě věkové kategorie připraveny soutěžní úkoly. První kategorie bude pro děti, které ještě neumí psát, a druhá pro děti, které již chodí do školy. Přihlášky do soutěže, samotné zadání jednotlivých soutěžních úkolů a pravidla soutěžení děti najdou na dětské nástěnce, nebo také na farním webu: terezicka.cz/soutezdeti

Na této adrese bude možné si každý týden soutěžní úkol stáhnout a sledovat průběžné hodnocení a umístění všech účastníků soutěže. Slavnostní zakončení a vyhodno-

cení soutěže bude na svátek sv. Marie Dominiky Mazzarellové ve středu 13. května.

Za dětský tým P. Ladislav Bandouch SDB a Hana Tomiczková

Naše ekumenická skupinka

V naší skupince v rámci ekumenického setkání u Terezičky jsme se věnovali otázce, inspirované bratrem Aloisem z Taizé - Co si myslíte, že můžeme dělat společně? Sešli jsme se v ní s bratry ze sborů Praha Sever církve KS (Křesťanská společenství) a ČCE u Jákovova žebříku, a se sestrou z pravoslavné církve od sv. Michala v Praze 5. Do-

volte mi krátce shrnout naše povídání. Můžeme společně být - problémy způsobuje "cizost", je třeba se potkávat na lidské úrovni. Sdílejme spolu radosti i starosti a pak nebudeme hodnotit podle škatulek a "náboženství", ale podle ovoce vztahů. Pomáhejme si i prakticky tím, že v naší farnosti nabídneme prostory a aktivity, které ti druzí nemají a potřebují. A navštívíme se.

Můžeme se společně tázat - jsme ve společnosti menšinami a to je dobré, protože nás to nutí se stále tázat a být opravdovými. Většina, ta se neptá. Nemá smysl se přetahovat o většinu v menšině, ale společně hledat živé otázky a nacházet to nejpodstatnější jádro a zdroj ze vztahu s Kristem. Můžeme se společně modlit - a to znamená jen jednou za rok prožít Týden modliteb za jednotu křesťanů a pronést společnou modlitbu, ani to neznamena jen organizovat zvláštní modlitební setkání. Modlit se můžeme společně hlavně tím, že na sebe budeme při svých vlastních modlitbách s láskou myslet a modlit se vzájemně za své potřeby. Můžeme si k tomu i "vy-měňovat" přímlyvy.

Jak to celé začít? Vzali jsme si na sebe kontakty a slíbili si, že si budeme dávat vědět,

když někdo něco nabízí nebo potřebuje. A už jsem dostal první pozvánku, kterou jsem přeposlal do naší farnosti.

A na závěr. Je něco, co společně dělat nemůžeme? Sám to cítím tak, že když budeme mít odvahu a žít pro lásku, jak se zpívalo při setkání Taizé, tak nic takového není. A kolik se toho lektvaru odvahy a lásky užívá? Je to prosté, jak kdo snese.

Mila Musil

PS: Pozvánka od Tomáše Božovského z KS, jehož dcera se vrátila z Afriky (JAR a Mosambik), kde byla 3 měsíce na misijní škole a bude o tom povídat: Tři měsíce v Africe - o své zážitky z misijní školy Heidi Baker se s vámi rozdělí Klára Božovská. V úterý 3. 2. od 18.30 v Malém sále Na Žertvách 23.

Sv. Terezie v Kobylisích na Youtube

Předně: Po vánoční „božohodové“ deváté jsem dostal dotaz od jedné mladé farnice, kdeže se na Youtube nachází nahrávka našeho původního CD s rytmickým hraním. Tak tedy: nahrávka se jmenuje Náš Pán (podle názvu úvodní písničky) a je ji možné najít na youtubeové adrese <https://www.youtube.com/watch?v=enec4hSLWck>. To se samozřejmě nedá zapamatovat, ale stačí dát na Youtube do vyhledávače heslo „Sv. Terezie v Kobylisích“ a naskočí nejen tato nahrávka, ale i několik dalších samostatných písniček.

Za druhé: I když možné změny jsou vyhrazeny, zatímni rozpis rytmického hraní na nedělních mších v 9 hodin v jarním semestru je k dispozici na dveřích cestou na kůr.

Prokop Remeš

Ohlédnutí za farním plesem

Milí farníci, chtěli bychom vám všem, kteří

jste dorazili na farní ples (i vám, kteří jste s námi byli třeba jen v myšlenkách) poděkovat za krásný a noblesní večer. Musíme se přiznat, že jsme půl roku plánovali s velkými obavami, zda všechno vyjde. Myslíme si, že výsledek byl nad naše očekávání, a to především díky vám! Doufáme, že i vy jste byli spokojeni a že jste si večer užili. Budeme moc rádi za jakoukoli zpětnou vazbu a tipy na vylepšení do příštího roku. Své postřehy nám můžete sdělovat osobně či na email domycka@gmail.com. Fotografie pořízené ve fotokoutku budou k dispozici na farním webu. Ještě jednou vám děkujeme a těšíme se na ples příští rok!

Za plesový tým Veronika Kašparová

Důstojné předávání života, kurz symptotermální metody

Zveme vás na seminář Důstojné předávání života, kurz symptotermální metody. Lektori: MUDr. Lucie Šmehilová a MUDr. Martin Šmehil. Termíny: 15. 3., 19. 4., 17. 5., 16:00 - 19:00. Místo konání: Komunitní centrum sv. Prokopa, V Hůrkách 1292/8, Praha 5 - Nové Butovice. Třídílný seminář je určen pro ty, kteří se chtějí orientovat v menstruačním cyklu, naučit se vnímat tělo ženy a prohloubit tak úctu a respekt ke společné plodnosti páru v různých životních obdobích. Zváni jsou nejen manželé každého věku, ale i ti, kteří o manželství uvažují nebo se o tuto tematiku zajímají a chtějí objevovat Boží plán pro svůj život i v této oblasti. Bude možné se prakticky obeznámit s nejspolehlivější přirozenou symptotermální metodou kontroly početí. Jednotlivé části semináře na sebe navazují! Vstup bezbariérový, vstupné dobrovolné. Přihlašte se prosím předem.

*Daria Křivánková - 728 599 121,
daria@volny.cz; Petr Imlauf*

Úterky u Terky v únoru

Všechny mladé zveme na Úterky u Terky. Začínáme mši svatou v 18.30. Jak už se zmiňovalo v minulém Kobylístku, tak tento měsíc nás čeká tematický double s Monikou Kašparovou (dříve Chytrou) a Jeníkem Kabelkou. Naše pozornost bude zaostřena na lásku a partnerské vztahy. Přijďte 3. a 17.2.! Skupinky budou 10. a 24.2. Těšíme se na vás!

Veronika Kašparová

Don't stop 2015

Mám radost, když mohu oznámit, že i letos proběhne tradiční akce nás, mladých, Don't stop. Na programu budou různorodé workshopy, sobotní přednáška, společná mše svatá, malé překvapení, dobré jídlo, diskuze a mnoho dalšího. Jak takový víkend vypadá a jak se na něm někdo cítil, si můžete přečíst v následujícím odkazu: 1url.cz/Ef25

Pokud máte jakékoli dotazy, můžete nám psát na facebook na fb.com/uterky, kde najdete již brzy podrobnější informace nebo na email mitakoch@gmail.com

Budeme se na vás všechny moc těšit!

Za celé Úterky Michael Koch

Foto: Karolína Nováková

Skautská svatba

V září tohoto roku mě kamarádi požádali, zda bych nevypomohl se zpěvem na jedné svatbě u sv. Terezičky v Kobylisích. Že tam bude i chorál. Výpomoc jsem slíbil, protože zpívat chorál u Terezičky je příležitost, kterou jsem si nemohl nechat ujít. A dobře jsem udělal. Bylo to opravdu neobvyklé (bohužel) a (bohudíky) krásné a povedené. Nedalo mi, abych novomanželům nepoložil několik otázek, které snad osvětlí motivaci a pozadí této neobvyklé události.

Ze kterých farností pocházíte?

Kačka: Pocházím z Kobylis, vyrůstala jsem v prostředí stejného kostela, kde jsme později měli svatbu.

Vojta: Pocházím z Vysočan, avšak od mala jsem chodil do farnosti sv. Terezie v Kobylisích na náboženství a později jsme tam jako rodina začali chodit i na nedělní mše.

Jak jste se vůbec dozvěděli, že v církvi stále ještě existuje taková hudba, jaká byla použita při vaší svatební liturgii?

Kačka: Moji rodiče nám doma pouštěli široké spektrum hudby, mezi nimi i chorální hudbu nebo barokní varhanní koncerty. To bylo moje první setkání s podobným typem hudby a také původ mé záliby v ní. Několik mých známých a příbuzných také zpívá či zpívalo ve sborech, kde nacvičovali mimo jiné hudební doprovody k liturgii nebo písně s náboženskou tematikou.

Už jste se s něčím takovým jako gregoriánský chorál setkali při liturgii někdy dříve?

Kačka: Ano, zúčastnila jsem se několika bohoslužeb v různých koutech republiky, kde chrámový sbor zpíval gregoriánský chorál jako doplněk běžných zpěvů (myšleno např. kancionál), třeba při přijímání nebo v závěru bohoslužby. Na konkrétní příležitost si ale nevzpomenu.

Vojta: Je to tak, při bohoslužbách to bývalo nejčastěji pouhou náhodou v některých venkovských farnostech.

Podle jakých kritérií jste vlastně hudbu ke svému svatebnímu obřadu vybírali?

Kačka: Věděli jsme už od začátku, že nechceme „kytárkovou“ či „bigbítovou“ hudbu, která je v současné době populární ve farnostech směřujících k mladým lidem. Oba s Vojtou myslím tihneme spíše k rozjímavé hudbě při bohoslužbách. Vybírali jsme tedy ze stylů hudby, které nám byly blízké. Já jsem se napřed bála kombinovat různé styly, ale nechala jsem se přesvědčit, že můžeme vybrat z jednotlivých období takové kousky, které dohromady nevytvoří paskvil. S tím nám pomohl náš společný přítel Lukáš Novák, který se v podobných věcech vyzná a kterému jsme plně důvěřovali. Také nám pomohl splnit další přání, aby hudba odpovídala struktuře obřadu, za což mu patří náš velký vděk. Navíc jsme chtěli zkombinovat náročnější kousky zpívané sborem s takovými, kde bychom se nemuseli bát připojit svými neškolenými hlasy.

Vojta: Jak říká Kačka, hodně nám pomohl Lukáš, který nám pomohl sesumírovat naše myšlenky. Chtěli jsme něco, co nám bude blízké a dobře dokreslí atmosféru našeho velkého dne a to se správným důrazem na určité části svatebního obřadu.

Bylo těžké se navzájem shodnout, jak má liturgická hudba na svatbě vypadat?

Kačka: Myslím, že Vojta měl jasnější představu o tom, co by se mu líbilo, takže neměl moc práce s přesvědčováním. Já jsem spíše vybírala z předložené nabídky ty kousky, které se mi líbily více než ostatní. Jediný můj požadavek byl, aby alespoň některé zpěvy mohli zpívat svatebčané spolu se sborem. Vojta: Ani mi to těžké nepřišlo. Již nějakou dobu jsme věděli směr, jakým bychom chtěli, aby se náš výběr ubíral, a bylo jen otázkou domluvy rozhodnout, které písně nejvíce odpovídají našim společným představám. Občas jsme museli jeden druhému mírně ustoupit, ale obecně panovala spíše shoda.

Bezprostředně po svatebním obřadu zazněla píseň „When Adam was created“, vzata z americké tradice „shape-note singing“, u nás prakticky neznámé. Co se vám na ní líbí, a proč jste si ji zvolili?

Kačka: Chtěli jsme píseň s příběhem a myšlenkou, která by meditativně podkreslila první okamžiky našeho manželství. Tahle kromě vzletných přirovnání navíc nepostrádá vtip, proto jsme z několika podobných písní zvolili právě tuto.

Vojta: Oblast těchto písní je mi blízká z hudby, kterou občas poslouchám mimo bohoslužby, a tudíž jsme museli jen vymyslet, jak ji správně začlenit do celého kontextu, s čímž nám opět pomohl Lukáš. Jedná se o živější píseň, která má však ve svém humoru i velkou hloubku, což nám velmi imponovalo.

Některé z použitých zpěvů byly vzaty z Mešních zpěvů. Nepřipadají vám ty texty poněkud archaické?

Kačka: V tomhle ohledu se s Vojtou myslím shodneme na tom, že správná míra archaičnosti je romantická, což ladilo s tematikou

obřadu.

Vojta: Takhle to vyzní, že archaické znamená špatné. Já si však myslím, že to krásné z historie se má zachovávat a předávat dál.

Na vaší svatbě bylo spousta mladých lidí. Jak ti hodnotili váš výběr repertoáru?

Kačka: Z reakcí veskrze vyplýval podobný závěr, tedy že jistá míra archaičnosti ladí s romantickým rázem svatebního obřadu.

Vojta: Setkal jsem se překvapenými a udivenými reakcemi, ale všechny byly vesměs pochvalné. Mnoho lidí říkalo, že nic podobného ještě nezažili, ale že se jim to moc líbilo.

A co vaši rodiče, a ostatní „nemladí“ – pozorovali jste nějaké rozdíly mezi nimi a vašimi vrstevníky v tom, jak se jim použítá hudba líbila?

Vojta: Já popravdě ani ne. Reakce byla opět vesměs kladná a zaujatá.

Kačka: Překvapivě právě rodiče čekali „tradičnější“ hudbu, tedy takové kusy, které všichni dobře znají a mohli by si je zazpívat i bez použití dioptrických brýlí.

Tou „tradičnější hudbou“ myslíte písně z kancionálu?

Kačka: Tím „tradičnější“ mám na mysli asi spíš „známější“, tedy kromě kancionálu také „bigbítové“ odrhovačky (bigbít tomu říká můj tatínek), teď už notoricky známé.

Při zpětném pohledu na vaší svatební liturgii: myslíte si, že pokud jde o volbu vhodné liturgické hudby, by bylo možné něco udělat lépe?

Kačka: Celý obřad byl nádherný. Možná bych akorát zmenšila podíl latinských zpěvů ve prospěch českých nebo anglických, protože je pro mě důležitější zcela rozumět motlitbám, kterých se zúčastním.

Vojta: Já bych asi těžko něco měnil. V průbě-

hu tvorby plánu mi všechny části přirostly k srdci a v rámci obřadu by mi chyběly. Jistě by bylo i mnoho dalších písní, které by se do obřadu hodily a zapadaly do celkového kontextu, avšak prostor je omezený a tak jsme se snažili zvolit to pro nás nejlepší a snad se nám to i do značné míry povedlo.

A co dál, do jakého hudebně-liturgického prostředí se vracíte v běžném životě?

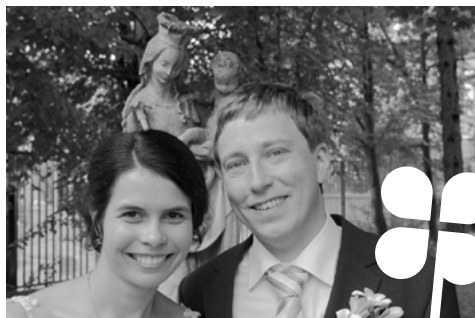
Kačka: V Řeži, kde teď bydlíme, je jen malá kaplička a pán, který se zápalom hraje oblíbené kancionálové písně, ale také pro mě dosud neznámé písně s neobvyklým, až tanečním rytmem.

Vojta: Obvykle nyní chodíme do kapličky v Řeži, kde máme zdatného pana varhaníka, a to hrou na varhany i zpěvem. Některé novější kusy nejsou úplně podle mého gusta, mám problémy především s texty, kdy některé verše jsou spíše „pseudoverše“ a i hudba bývá v těchto kusech na můj vkus až příliš do klasické dechovky. Jiné písně (často ty archaické) jsou však úžasné.

Za rozhovor děkuje Jiří Kub.

PS: Že to takhle všechno k všeobecné spokojenosti dopadlo, to rozhodně není samo sebou. Byl to (kromě potenciálu hudby, která byla pro svatební liturgii použita) i výsledek pečlivé přípravy, výběru, nácviku, sazby a tisku not pro zpěváky a brožurek pro lid. Můžete se na přípravu a propagaci podívat na <http://trpaslicisvatba.skaut.org/liturgie/>, což všem doporučuji. Prosadit krásnou dramaturgii, ale odfláknout přípravu, tím bychom repertoáru, který nám leží na srdci, prokázali jedině medvědí službu, a to s odměnou, kterou známe z podobenství o paních prozíravých a pošetilých.

Kdo na to nemá, ať se raději spokojí s Dvořákovými biblickými písněmi, kancionálkami, hosanovkami, nebo arií „Věrné milování“ z Prodané nevěsty.

Vojtěch Kotrba – TrPajzl je zástupcem vůdce střediska. Dříve byl vedoucím 88. skautského oddílu Irbis. Je studentem Ekonomické analýzy na Národohospodářské fakultě VŠE v Praze. Ve volném času je nadšeným sportovcem a cestovatelem. Navštívil s přáteli (především z našeho střediska) například Írán, Kyrgyzstán, Izrael, Skotsko, Maroko a další. Od září 2014 je ženatý s Kačkou Kotrbovou, vedoucí dívčího 101. oddílu.

Kačka Kotrbová – Cvrček je už nějaký ten pátek vedoucí dívčího oddílu. Vzhledem k tomu, že se skládá z více družin, kterým připravují program jednotlivé vedoucí, dělá spíš neviditelnou práci, jako je účetnictví, technické zajištění akcí a tak. V současné době hlavně pomáhá s vedením světlušek. Ráda cokoliv vytváří rukama, což se pojí s její prací i neformální funkcí střediskového nástěnkáře. V současné době učí angličtinu a výtvarku na ZŠ Emy Destinnové na Praze 6. Dívčí jméno Hamplová vyměnila nedávno za nové po svatbě s Vojtou TrPajzlem Kotrbou, zástupcem vůdce střediska.

Pozvánka na semináře

Centrum pro rodinu SaSM a vzdělávací společnost Scio zve všechny rodiče na vzdělávací seminář: **Úterý 10. 2.: Jak se efektivně učit s dětmi.** Prostřednictvím semináře se rodiče seznámí s aktivitami, které rozvíjejí motivaci k učení, schopnost kritického myšlení či dovednosti vedoucí k jednoduššímu zapamatování učiva. Seminář probíhá od 18.00 v SaSM (klubovna U Hrocha). Cena 100 Kč. Přihlašování (do 9. 2.) a další informace na tel. 733 143 069, centrumprorodinu@sdb.cz.

Centrum pro rodinu SaSM zve v rámci programu Tvoření pro maminky na semináře:

Úterý 3. 2.: Kouzlení s marcipánem. Naučíme se pracovat s různými druhy marcipánů, tvořit růžičky a figurky, potahovat marcipánem dort a chybět nebudou ani tipy na zdravější pečeni. Lektorkou semináře je zkušená cukrářka paní Lucie Procházková. Cena 100 Kč.

Úterý 10. 3.: Jarní tvoření. V rámci letošního jarního tvoření si vytvoříme originální madeirové kraslice. Výsledkem této netradiční techniky zdobení (s použitím vrtačky) jsou krásné kraslice, které vypadají jako ozdobené madeirovou krajkou. Lektorkou semináře je paní Zuzana Fialová. Cena 50 Kč. Vyfouklá vejce si prosím přineste s sebou.

Začátek obou seminářů je v 9.30 v klubovně keramiky, hlídání dětí je zajištěno v klubovně U Hrocha. Zájemce prosíme o přihlášení na tel.: 777 182 712 nebo na klubmaminek@skm.cz.

Blanka Malcová

Divadélko pro nejmenší děti

Zveme všechny předškolní děti na představení divadla Hračka, které se uskuteční ve čtvrtek 26.2. od 10.00 ve Školičce SaSM (klubovna U Svišťů). Na program jsou pohádky O Smolíčkovi, O sedmi kůzlátkách a O Budulínkovi. Vstupné je 50 Kč. Zájemce prosíme o přihlášení na tel.: 733 143 069 nebo na centrumprorodinu@sdb.cz.

Blanka Malcová

Volnočasové aktivity – II. pololetí 2015

Aktivity, do kterých se ještě můžete přihlásit v této druhé části školního roku, protože už stalo pár volných míst:

Sportovní a taneční aktivity:

- street dance - pondělí, pro děti: 8 – 12 let
- judo - úterý, pro děti: 10 – 13 let
- tanec - pondělí, pro děti: 9 – 12 let
- cvičení při hudbě pro mládež a dospělé probíhá ve večerních hodinách: úterý, čtvrtek 19.00 – 20.00

Výtvarně – umělecké aktivity:

- keramika - středa, pro děti: 10 – 15 let
- keramika pro mládež a dospělé - středa 20.00 – 22.00 hod., probíhá 1x za 14 dnů
- dramatická výchova - středa, pro děti: 7 – 9 let

Výuka jazyků:

- AJ pro děti – středa, děti: 10 – 13 let
- italština pro mládež a dospělé – středa
- AJ pro maminky – úterý v dopoledních hodinách

Jedinečná nabídka:

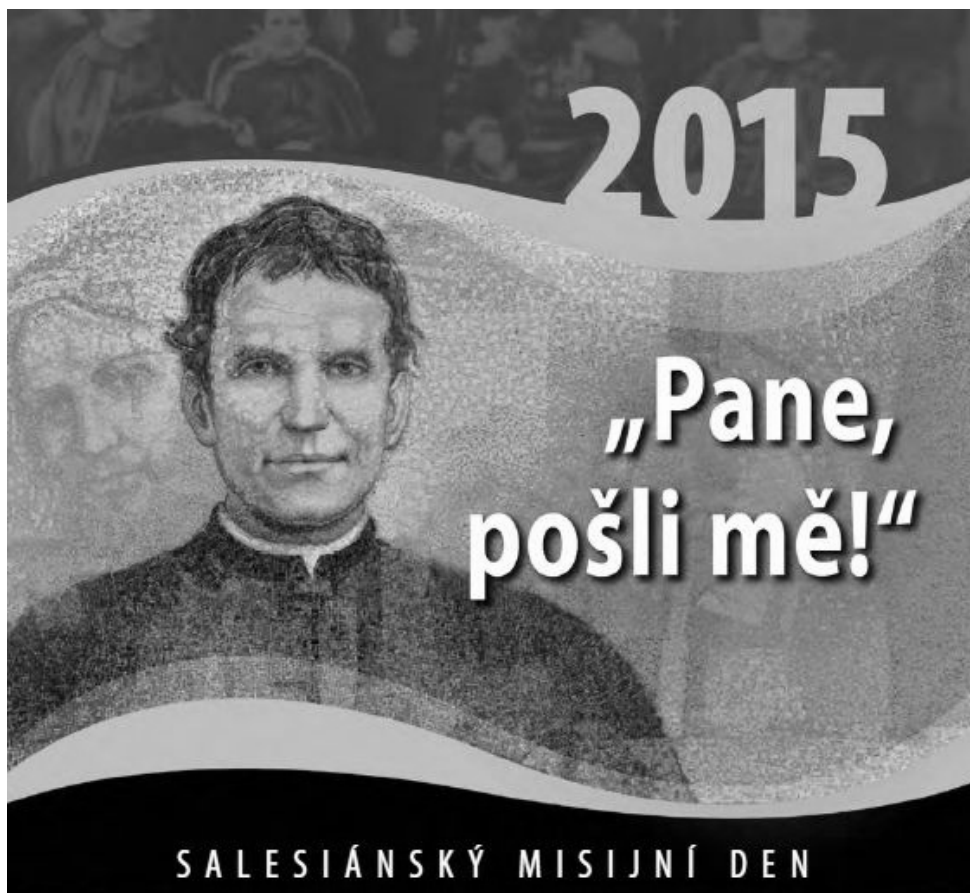
- mediální kroužek – středa, děti: 12 – 18 let

Workshop

Ve středu večer (1 x 14 dnů) od 18,00 – 19,00 hod., cíl: skrz pohyb, hudbu, tvořivost a spolupráci poznávat sám sebe, určen: mladým lidem ve věku 14 – 18 let

Jakékoliv otázky rádi odpovíme, napište nebo volejte: krouzky@sdb.cz, 605 554 284,

Markéta Hanáková

SMD 2015: „Pane, pošli mě!“ – salesiánské misijní povolání

Již od roku 1926 slaví katolická církev na celém světě Misijní neděli. Stejně téma k oslavě (misií) bylo navrženo v roce 1988 salesiánskou kongregací. Jde o tzv. „Salesiánský misijní den“ (SMD). Každý rok je zaměřen na jiné téma a kontinent a díky němu si můžeme rozšiřovat své vlastní obzory a vnímat světový rozměr díla Dona Boska. V ČR ho slavíme v blízkosti 25. února – svátku salesiánů mučedníků, sv. Verglii a Caravaria.

Téma Salesiánského misijního dne (SMD) pro rok 2015 je salesiánské misijní povolání. Je natolik zajímavé, že je k dispozici i brožura v českém jazyce, řada videosvědectví misionářů a mnoho dalšího. Může být dobrým tématem i pro naše rodiny i společenství. Nenechte si ho letos ujít!

Více informací naleznete na www.sdb.cz/smd

P. Jaroslav Vracovský

Podpora českých salesiánských misionářů letošní postní almužnou

Víte, kolik máme českých salesiánských misionářů? Znáte jméno alespoň jednoho z nich? Slyšeli jste příběh jeho života? Během letošní postní doby můžeme nejen poznávat světový rozměr salesiánského díla, ale i naše krajany, kteří se do něj velkodušně zapojují.

Zapojme se i my do tohoto díla, které mění životy tisíců mladých. Letošní postní almužnu můžeme celou postní dobu shromažďovat do připravených papírových kasiček a věnovat ji na tento účel. Více informací naleznete na www.sadba.org/kasicka. Srdečné díky!

P. Jára Vracovský SDB,
provinciální delegát pro misijní animaci

Výběrová řízení v SaSM

Středisko nabízí v roce 2015 dvě volná místa. První z nich je na pozici **sociální pracovník** projektu Nizkoprahový klub Vrtule. Jedná se o celý úvazek s nástupem nejpozději od května 2015.

Druhé místo je na pozici **instruktora lezeckých kroužků** (dohoda o provedení práce). Nástup dle dohody.

Pokud máte zájem, nezapomeňte se přihlásit na obě pozice nejpozději do 20. února 2015 na adresu: Václav Jiráček, Salesiánské středisko mládeže, o.p.s., Kobyliské nám. 640/11, Praha 8, 182 00. Nebo na email: stredisko@sdb.cz Všechny další informace najdete na webových adresách: <http://www.strediskokobylisy.cz/novinky/novinky-2015/vyberove-rizeni-na-pozici-socialni-pracovnik-nzdm/> a <http://www.strediskokobylisy.cz/novinky/archiv-novinek/vyberove-rizeni-na-pozici-instruktor-lezeckych-krouzku/>

A je to tady! 200 let DB a 20 let SaSM!

Vstoupili jsme do roku 2015 – roku významných oslav. Nejenže oslavíme tento rok 200 let od narození zakladatele salesiánů Dona Boska, ale zároveň si připomeneme i 20. výročí založení Salesiánského střediska mládeže v Praze – Kobylisích. A to už je opravdu velmi vážný důvod k pořádným a důstojným oslavám.

V rámci těchto výročí určitě budeme vzpomínat, a především očima těch, kteří stáli na začátku zrodu střediska, kteří veškerou činnost spoluvytvářeli, kteří se na salesiánském díle podíleli. Každý měsíc Vám budeme přinášet příběhy těch, kteří během 20 let zanechali v Salesiánském středisku nesmazatelnou stopu. První vzpomínka patří Tondovi Nevolovi, který v současné době zastává pozici ředitele Salesiánského střediska v Plzni.

Kromě těchto příběhů a vzpomínek budeme v rámci roku oslav pořádat mnoho dalších akcí – Oslava Dona Boska v Salesiánském divadle (31. ledna 2015 – scénky, písničky, tanec). Chystáme i hru Boskovku s tematickými cachekami, fotbalové turnaje, putování na Velehrad, benefiční koncerty – Smyčcové kvarteto Českých filharmoniků (24. února 2015), Prague Cello Quartet (13. dubna 2015) a na zakončení oslav náš první velkolepý střediskový ples (20. listopadu 2015).

Těšíme se, že se k nám připojíte a že Dona Boska i středisko pořádně oslavíme!

Eva Špačková

Tonda Nevola

Dobrovolník a ředitel 1993-2008

Poprvé se ve středisku ukázal v roce 1991, kdy dělal coby student vysoké školy fotbalového rozhodčího na turnaji. Na podzim roku 1993 nastoupil Tonda do Kobylis na dvouletou praxi – asistenci. Během studia teologie nadále vykonával roli dobrovolníka a od 1. 1. 1998 se stal ředitelem střediska, kde setrval až do roku 2008, kdy předal otěže Oratoře, Vrtule a Stěny Michalovi Svobodovi a ujal se střediska v Plzni, kde je i v současnosti.

Takto mluví Tonda o středisku: „Znamenalo pro mě především prostor, který sloužil dětem a mladým lidem. Prostor, do kterého jsem se snažil vnášet charisma Dona Boska – laskavost, rozumnost a citlivost pro duchovní rozměr člověka.“

S tímto domem a lidmi je v kontaktu i nadále, jak říká: „Stovky hodin jsem strávil s návštěvníky Oratoře v přímé práci, mnohým jsem vstoupil do jejich životních příběhů výrazným způsobem.“

„Středisko bez Salesiánské komunity by bylo střediskem ochuzeným. Nikdy jsem nebyl ze salesiánů ve středisku sám. Bylo pro mě inspirativní sledovat spolubratry, jak si počínají v kontaktu s dětmi a mladými lidmi. V tomto směru bylo pro mě středisko prostorem, kde jsem se každodenně učil.“

Na závěr Tonda shrnuje své působení v kobyliském domě do čtyř slov:

Bylo pro mě **DOMOVEM**, kde jsem byl přijatý.

Bylo pro mě **ŠKOLOU**, kde jsem se neustále učil novým zkušenostem a poznatkům.

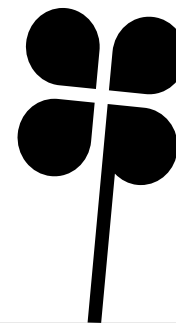
Bylo pro mě **FARNOSTÍ**, kde jsem do jeho dění povolával Hospodina.

Bylo pro mě **HŘIŠTĚM**, kde jsem si nadobro oddělal levé koleno.

Chaloupky 2015

Pobytové akce charakteristické menší skupinou a rodinnou atmosférou. Přihlašování na salesiánské tábory najdete pomocí www.salesianivali.cz od 15. 2. 2015.

Další informace na www.strediskokobylisy.cz a chaloupky@sdb.cz

Setkání pastorační rady farnosti dne 18. 1.

„Zatímco vloni se tříkrálové sbírky účastnilo 88 koledníků, letos jich bylo dokonce 93. Loňská sbírka vynesla 88 tisíc korun, letos se v naší farnosti vybralo neuvěřitelných 92 tisíc korun; to je fantastické“, uvedla v začátku lednového setkání pastorační rady Zuzka Řeháková, ředitelka farní charity. Část vybraných prostředků se odevzdává Arcidiecézní charitě na financování jejích projektů, část sbírky je možno použít i pro dobročinné účely naší farní charity. Úvahy a hovory o činnosti, poslání a základním nastavení farní charity byly hlavním tématem setkání PRF.

Diskuze se týkala hledání optimálního způsobu využití příslušné částky, která zůstane k dispozici ve farnosti, ale i obecného fungování a zaměření farní charity. Zuzka Řeháková ve stručnosti vysvětlila principy fungování farních charit a jejich vztahu k arcidiecézní charitě a seznámila pastorační radu se současnou situací rodící se farní charity, organizačními opatřeními a nastínila předpokládaný další postup. Jednou z potřeb farní charity bude nalezení vhodných prostor jako administrativního i technického zázemí pro její činnost. Z diskuze též vyplynula nezbytnost nalézt nejprve priority charitní práce, zmapování potřeb farnosti a vzniku základního projektu, který by těmto potřebám odpovídal. Následně se budou hledat zdroje, způsoby a organizační struktury této činnosti.

V další části setkání jsme se jako obvykle zamýšleli nad texty koncilního dokumentu *Lumen gentium*, tentokrát nad kapitolami věnovanými rodině a kultuře. Josef Brtník uvedl, že za hlavní potřebu farnosti v současné době považuje vznik skupiny, která by se věnovala pastoračnímu doprovázení mladých manželských párů, stejně jako manželství v krizi. Taktéž vyzval k četbě apoštolské exhortace Jana Pavla II. *Familiaris consortio*, která je zásadním dokumentem v otázce pastorace manželů a rodin. Tomáš Kašpar připomněl, že řada lidí se zejména kvůli zaměstnání potýká s nedostatkem času, což

má vliv na rodinné vztahy, společnou modlitbu nevyjímaje.

Hovořili jsme též o programové náplni výjezdního setkání pastorační rady, které se bude konat ve Zdicích; Petr Novák navrhl, abychom jej prodloužili až do neděle, což by přineslo větší časové možnosti pro společnou práci i vzájemné poznání. Josef Brtník sdělil pastorační radě aktuální informace ohledně kanonické vizitace farnosti a krátce jsme se věnovali i náplni setkání členů pastorační rady s generálním vikářem, které se uskuteční v rámci této vizitace.

Příští setkání pastorační rady farnosti se koná ve dnech 6. – 8. 2. ve Zdicích. Prosíme, máte-li jakékoliv podněty k životu farnosti, neváhejte je sdělit kterémukoliv ze členů pastorační rady, případně je písemně předat v sakristii či poslat na farní mail farnost.kobylisy@sdb.cz. Za všechny vaše příspěvky, návrhy a podněty, ať již kritické či tvůrčí, velmi děkujeme. A prosíme též o modlitbu za naši farnost i za celé Kobylisy.

Franta Reichel

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát trochu církevních i salesiánských reálií a historie.

1. Kdo byl prvním pražským biskupem?

- a) Sv. biskup Vojtěch
- b) Biskup Dětmár
- c) Biskup Jeroným pražský

2. Který papež prohlásil Jana Boska za Otce a učitele mládeže?

- a) Pius XI. v roce 1932
- b) Pavel VI. v roce 1967
- c) Jan Pavel II. v roce 1989

3. Jaké biskupské heslo má pomocný biskup salesián Karel Herbst?

- a) Milosrdenství chci
- b) Práci chci
- c) Řád chci

4. Koho nazval Kristus SKÁLOU?

- a) Apoštola Šimona
- b) apoštola Jana
- c) apoštola Judu

5. Kde je pohřben Josef kardinál Beran?

- a) V kryptě svatopetrské baziliky v Římě
- b) Na Slavíně v Praze na Vyšehradě
- c) V kryptě chrámu sv. Víta, Václava a Vojtěcha na pražském hradě

6. Jakou smrtí zemřel sv. Pavel?

- a) Byl štat
- b) Byl ukřižován
- c) Byl ukamenován

7. Jakou zvláštností se odlišoval arcibiskup Kordač od předchozích pražských arcibiskupů?

- a) Byl jmenován arcibiskupem v nejmladším věku
- b) Byl jmenován arcibiskupem na základě žádosti věřících jeho farnosti, kde byl farářem
- c) Byl prvním arcibiskupem na pražském stolci, který neměl šlechtický predikát

8. V jakém klimatickém pásu se nachází Galilea, místo Ježíšova dětství a působení?

- a) v tropickém
- b) v subtropickém
- c) v subarktickém

Hau dotora hau hatene hau nia paciente problema

Rozhovor s Klárou Vyhánánkovou o dobrovolnické službě na Východním Timoru

Cos', Kláro, na Východním Timoru dělala? Kde to vlastně je?

Východní Timor je stát na východě stejnojmenného ostrova v souostroví Malé Sundy. Západní část ostrova patří k Indonésii, do Austrálie je to přes moře asi 200 km. Východní Timor je jedna z nejchudších zemí světa. V hlavním městě Dillí, které má asi půl milionu obyvatel, jsou jen dvě nemocnice, kde lze získat zdravotní péči zdarma. Jedna nemocnice je státní a druhá, Bairo Pite Clinic, je nestátní. Na Bairo Pite Clinic jsem teď čtyři měsíce pracovala jako dobrovolník v rámci programu United World College of South East Asia. To je střední škola v Singapuru, kde jsem loni na jaře odmaturovala.

Gratulujeme k maturitě. Jak to vypadalo v práci, na klinice?

Kliniku založil doktor Dan. Jeho mají na Timoru ve velké účtě, každý den ošetřuje 300 pacientů sám, pracuje šest dní v týdnu. V neděli učí studenty. Je to Američan, který odmítl jít do války ve Vietnamu, a proto strávil pět let ve vězení. Založil pak kliniku na hranicích USA s Mexikem, ale kvůli nějakým drogovým kartelům to nešlo a přesunul se do Mosambiku. Zde mu ale nemocnici v rámci nějaké tamní války vybombardovali a zabili mu skoro všechny personál, proto se přesunul na Východní Timor. Kromě doktora Dana jsou na klinice další tři lékaři, dva lékaři, sestry a pak jsem tam byla já. Na klinice je padesát lůžek, ale v jedné posteli je občas víc pacientů nebo alespoň členové rodiny. Jednou omylem doktor vyšetřil matku pacienta, ale tam se to tak moc nebere. Po klinice běhají kočky, prasata, kuřata – po čase už se tomu nedivíš. V ne-

mocnici je hodně hospitalizovaných dětí. Ale nemají žádné hračky. Jednou jsme sesbírali hromadu PET lahví, dali jsme do nich odpadní vodu, našli jsme kokos a hráli jsme s dětmi kuželky.

Jí se tam rejže. Minimálně zelenina. Mléko vůbec ne. Čokoládu není možné dostat. 100 % dětí je podvyživených. Operační sál na klinice nebyl. Na operace se pacienti přesouvali do státní nemocnice. Ve státní nemocnici je 90 % doktorů z Kuby, v rámci nějaké mezinárodní pomoci. Oni tam dostanou zapláceno víc než na Kubě, tak je to pro ně atraktivní. Kubánští lékaři ale neumí jazyk a neumí léčit tropické nemoci.

Kde se vzali na Východním Timoru kubánští lékaři?

Východní Timor měl špatné vztahy s Indonésií, která zase byla kamarád USA. A USA zase nesnášejí na Kubě, tak asi proto.

Tak zpět na kliniku.

Jednou se tedy doktor kvůli tomu zmatku našel – jeden pacient na pokoji umíral a doktor zkrátka těch zbývajících deset pacientů z pokoje vyhodil. Tak odpochovali ven i s kapačkami. Pelášili i dva pacienti, co předtím tvrdili, že se nemůžou hejbat. Byla jsem taky u jednoho těžkého porodu. Matce se utrhla placenta a bez jakékoli anestezie ji musel doktor vyndat. Matka byla velmi statečná, ani nehlesla. Timorské matky jsou bojovnice. Narodila se jí krásná holčička. Druhý den jsem se jí byla zeptat, jak se bude holčička jmenovat. Ona na to, jak se prý jmenuje já. A dala holčičce jméno Clara. V Timoru jsou jen přirozené porody, tam

na nic jiného nejsou peníze. U porodu jsou zpravidla babičky, otcové ne. Na Timoru je rozšířená tuberkulóza, kterou má asi 30 % obyvatel, a také lepra neboli malomocenství. Já jsem normálně pacienty neošetřovala, ale lepraikům jsem ořezávala mrtvou tkáň. Je to mrtvá tkáň, to necítíš. Jeden pacient, měl díry v nohách, měl z toho

srandu, když jsem řízla, tak vylítnul, já se lekla, ale on se řehl – nic necítil. S leprou se tam léčil už půl roku. Sedával tam na zápraží s osmiletým klukem s rakovinou lymfatických uzlin. Kluk pak umřel, tak tam seděl sám. Ti dva mě učili jejich jazyk tetum. Když přijde někdo s tuberkou, je dost obtížné ho vyšetřit. Na otázku „jak dlouho kašleš?“

nemají v tom jejich jazyce tetumvůbec odpověď – takže odpovídají: ‚kašlal jsem ještě než odešli Portugalci‘ – to bylo v roce 1975 nebo ‚kašlal jsem ještě před nezávislostí‘ – to bylo v roce 2002.

Timořani mnohem více prožívají umírání svých blízkých, ale na rozdíl od nás respektují rozhodnutí přírody. Na západě, když někdo umře, tak všichni obviňují doktora. Tam naopak, když někdo umíral, tak všichni přišli, byli s ním, byli smutní, důstojně se rozloučili a vždycky byli vděční za jakoukoli pomoc. Je tam také vysoká porodní úmrtnost. Když někdo umře, příbuzní pak pochodují s rakví, až třeba zastaví celou dopravu. Celá rodina se pak složí na krásný hrob, místo aby si koupili třeba něco k jídlu. Během roku mají spoustu svátků, kdy vzpomínají na zemřelé. Východní Timor je vedle Filipín jediná katolická země Jihovýchodní Asie.

Do státní nemocnice, kam se jezdí na operace, ale třeba i na rentgen, musí mít pacienti doprovod, který jsem právě zajišťovala já. Rentgen je normálně záležitost na tři dny, ale s cizincem to jde vyřídit za den. To jsem vždycky shromáždila tak osm až devět pacientů do sanitky, pak jsem šla hledat řidiče, který si šel někam schrupnout, mezitím se mi rozutekli pacienti, pak jsme konečně nějak odjeli, v nemocnici se mi zase rozutekli pacienti, někteří šli domů nebo na oběd. Takže tam máš takovou zábavu.

Třeba jsem vezla jednoho pacienta na urologii s ledvinovými kameny. Je možné, že vyčuráš kamen, povídám. On se vrátil z WC s rozzářenýma očima, něco mi vrazil do ruky a povídá: můj ledvinový kamen! Stačilo říct, říkám, ale gratuluju!

Pacienti nemají žádné vzdělání. Mezi sebou mluví tetum. To je jazyk, který stačí jen na základní školu, má omezenou slovní zásobu. Střední školy učí v portugalštině a v indonéském jazyce bahase. Takže v tom mají maglajs. Já s nima mluvila tetum. To není

těžký. To říkáš ‚já jíst včera‘ a tak. Když jsem vozila pacienty do nemocnice, tak mi dali stetoskop kolem krku a já předstírala, že jsem doktorka a že vím, o čem mluvím. Povídám, hau dotora hau hatene hau niapaciente problema.

To jim nebylo divné, že ti je devatenáct?

V Timoru se člověk ničemu nediví. Oni si mě Kubánci v té státní nemocnici oblíbili, tak mi dávali bonbónky. Taky jsem dostala všechno pro pacienty, co jsem potřebovala. No, musela jsem třeba vyměnit rentgen za moje telefonní číslo. Příště jsem jim řekla, že jsem ztratila mobil, víšco.

Vím.

Občas jsem vlezla na pohotovost. Oni už si pak mysleli, že tam patřím, jednou tam dělali pneumotorax, chtěli, ať jim podám nějaké vodičky. Podala jsem jim nějaké chloridy, tak to bylo trochu trapný.

Co dělají zdraví Timořani?

Válka o nezávislost s Indonésií skončila před patnácti lety. Přišla při ní o život třetina obyvatelstva. Ale oni jsou rádi, že mají nezávislost. Jsou nejšťastnější, všichni mají v ruce kytaru nebo ukulele a všichni děsně slaví státní svátky. Mladí Timořani jsou děsně motivovaní, a když jedou studovat do zahraničí, tak se pak vracejí – chtějí budovat svou zemi. A každá rodina tam má deset dětí.

Tak to tady mají jen Blažkovi. To jsou na Východním Timoru taková uvědomělí katolíci?

Vliv katolíků tam není tak silný jako na Filipínách. Timořani to katolicství berou spíš jako podporu boží, než že by byli fanatici. Ale mají dost dlouhé mše.

V Dillí je taky jedna mešita. Vedle té jsem měsíc bydlela. A hned vedle bylo karaoke.

Od rána do večera jela mešita a od večera do rána karaoke. V období dešťů navíc nefunguje elektřina ani voda – po jedenácti hodinové šichtě se neumyješ, si nenavaříš. Jdeš si lehnout, celou noc ti kvičeje prasata za hlavou, do toho karaoke. Ráno vstaneš, rozeženeš před dveřma prasata, jdeš do práce, tam zase rozeženeš slepice...

Mají Timořani facebooky?

Mají. Ale všichni se jmenují stejně: De Jesus nebo Da Costa. No ale to jim vtipný nepřijde, dělají si hlavně legraci z lidí z jiných měst. Jako u nás Brno, znáš to. Akorát tam nemají D1, musíš tam jet jeepem nebo na motorce.

No to do Brna taky, víš jak vypadá D1. Jsou na Timorunějací turisté? Můžeš Timor doporučit farníkům jako prázdninovou destinaci?

Byla tam jedna Američanka, ale tu zavřeli do vězení. Nachomejtla se asi omylem v taxíku k nějakému pašování drog. Tak ji zavřeli. Ale možná to bylo proto, že je veterinářka, protože na Timoru je jen jeden veterinář. Tak ji pustili, ale ona veterinářku dělat nechtěla, tak ji zase zavřeli. Není to tam tourisfriendly.

Zanechalas tam nějakou českou stopu, třeba Kobylístek v čekárně u doktora Dana?

Klinika funguje na základě dotací ze zahraničí. Je tam věčný nedostatek peněz. S maminkou a s pomocí přátel z Kobylis a taky od Terezičky se nám podařilo udělat takovou neveřejnou sbírku. Původně jsme chtěli vybrat 50 tisíc na opravu nepojízdného auta. Češi ale mají moc dobré srdce. Jen od přátel a známých se sešlo skoro čtvrt milionu korun. V Bairo Pito Clinic byli nesmírně vděční. Opravilo se auto. Zaplatil se dluh na elektřině. Nakoupily se léky. Dále zbylo i na nákup výživ pro podvyživené děti – Je tam

osm podvyživených dětí, týdně je potřeba jim opatřit výživu za 25 dolarů. Tak se nám to podařilo zdvojnásobit.

Dále se prostředky využily na výstavbu malého hřiště. Dále na opravu zcela rozbitého systému pitné vody – voda se musí na kliniku dovážet třikrát týdně, ale nádrž byla děravá a spousta vody proto úplně zbytečně vytekla. Na Timoru obecně není pitná voda. Každý Timořan ujede denně v průměru 5 km pro vodu. I proto tam jsou všichni podvyživení. Takže oprava té nádrže, na kterou nešlo získat dotace z Austrálie, byla nakonec úplně hlavní.

Díky moc všem, kdo se připojili!

Pán Bůh zaplať všem dobrodincům, kteří přispěli Bairo Pito Clinic na Východním Timoru!

Díky, Kláro, za rozhovor!

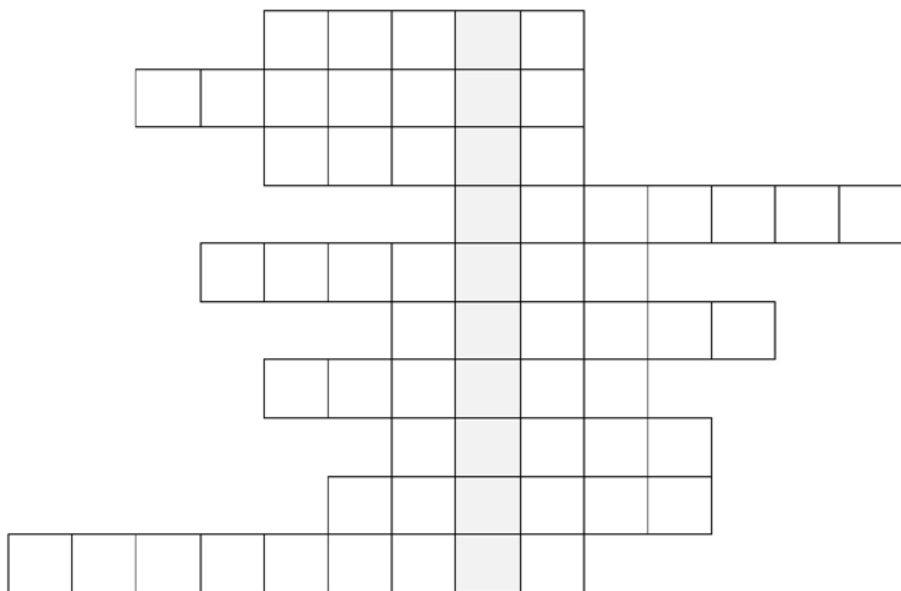
V příštím čísle

se můžete těšit na speciální vydání:

redakce Dýmu

Křížovka

1. Jeden z darů Tří králů (žlutý kov)
2. Kdo se přišel poklonit Ježíšovi po narození s ovečkami
3. Jméno Ježíšovy maminky
4. Jeden z darů Tří králů
5. Město, kde Ježíš strávil dětství
6. Svátky Ježíšova narození
7. Město, kde se Ježíš narodil
8. Jméno Ježíšova pěstouna
9. Období před Vánocemi
10. Město, kde byl Ježíš ukřižován

Stránku dětem připravily Tereza Pecharová a Hana Václavová

Prožívání církve - Tělo Kristovo

„My všichni jsme byli jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo...“

„Není kalich požehnání účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? Protože je jeden chléb, jsme mnozí jedno tělo...“

Boží Syn vtělením spojený s lidskou přirozeností přemohl svou smrtí a vzkříšením smrt těla i duše člověka, vykoupil člověka a přetvořil jej v nové stvoření. Když totiž udělil svého Ducha lidem povoláním ze všech národů, vytvořil z nich tajemným způsobem své tělo. Křest nás totiž připodobňuje Kristu a při lámání eucharistického chleba máme skutečnou účast na těle Páně a jsme povznášeni ke spojení s ním a mezi sebou navzájem. Takto se stáváme údy tohoto těla a při jeho růstu se uplatňuje různost údů a úkolů. Hlavou tohoto těla je Kristus. Všechny údy se mu mají připodobňovat, dokud v nich nenabude podoby Kristus.

Církev tvořená podle obrazu Trojjediného Boha je velikým tajemstvím. Její vnitřní podstatu lze vždycky nově hledat a vytušit z rozličných hledisek. Lumen gentium v čl. 6 se o to pokouší na základě několika biblických obrazů. Církev je: ovčinec, jehož dveře jsou Kristus a současně je stádem. Je Božím polem, stavbou, domem, stanem Božím mezi lidmi, neposkrvněnou nevěstou neposkrvněného Ženicha a Beránka, naší Matkou... Jinými slovy: církev má podíl na nevyslovitelnosti Boha.

V LG čl. 7 představuje koncil tajemství církve zvláště v jejím vztahu k Ježíši Kristu pod pavlovským označením **tělo Kristovo**. Je to víc než pouhá metafora: vypovídá se bezprostředně něco o hluboké svázanosti a jednotě církve s Ježíšem Kristem. **Označení církve jako Kristova těla říká především, že je živou bytostí;** není to jen a primárně instituce a organizace, ale organizmus svatého Ducha. Žije dál v čase, rostoucí jako vše živé, proměňující se jako vše dějinné – a přesto v podstatě vždycky tatáž. **Výraz Kristovo tělo dále ukazuje, že církev je společenství.** Je jednotou v různosti a rozdílnosti svých členů. Především je však obsahem tohoto označení nejnějnější společenství s Kristem. **„Církev je Kristus ve svém těle“.** Jako jeho tělo nelze církev od něj oddělit. Nelze ji s ním však ani jednoduše ztotožnit.

Mnoho částí – jedno tělo

Svatý Pavel, který načrtl teologii církve jako těla Kristova ji předkládá ve dvou podobách. Ve starší verzi, kterou vykládá v Řím 12 a 1 Kor 12 se nejprve zdá, že nejde tolik o vztah ke Kristu jako spíše o vzájemný vztah věřících. A třebaže zde jde především o vztah křesťanů navzájem, nelze toto tělo zaměňovat s nějakým lidským spolkem. **Církev je tělem jen jako tělo Kristovo.** Křesťané jsou Kristus ve svém těle. A není tomu tak, že by křesťané teprve svým shromážděním se, vytvořili Kristovo tělo. „Jedním Duchem jsme byli všichni přijati do jednoho těla, židé i řekové, otroci i svobodní a všichni napojeni jedním Duchem“ (1 Kor 12,13)

Hlava a tělo

V další části mluví koncil o rozvinuté teologii těla Kristova v listě Efezským a Kološanům. Zde se církev jeví jako tělo, jehož hlavou je Kristus. V této druhé verzi motivu těla jde nyní více o vztah církve jako celku ke Kristu. Nelze sice říci, že by Kristus toto tělo potřeboval; určitě však církev potřebuje tuto hlavu. Vymezení vztahu hlavy a těla obsahuje i nadřazenost Kristovu nad církví a podřízenost církve Kristu. Tato Kristova vláda nad církví se však projevuje jako jeho láska k církvi (srov. Ef 5,24-25) a jako stálá péče o ni. A co více: jako hlava dává Kristus proudit do církve celý svůj život a své bytí a plnost svého božského požehnání, takže i jeho tělo a jeho části jsou jím naplněny. Tak vychází v církvi veškerý život a zdar z Krista, její hlavy, a dorůstá v Krista (srov. Ef 4,15).

Vztah i protiklad Krista a církve jak je vyjádřen v obraze hlavy a těla je ještě specifikován, když Pavel v Ef 5,21-32 kombinuje motiv těla Kristova z jiným biblickým motivem církve, **motivem nevěsty a ženy.** Opět jde o nehlubší jednotu Krista a církve. Tento vztah je však nanejvýš osobní povahy, je to vztah manželské lásky. Kristu miluje církev jako své tělo a hýčká jej a pečuje o něj jako o svou nevěstu, na což církev ze své strany odpovídá láskou a svou milující poslušností a vydaností.

Eucharistie a církev

To, o čem zde na základě myšlenek sv. Pavla a koncilu rozjímáme je jistě jako pohled na církev a její tajemství přístupný jen vírou. Svatý Pavel nepřekonatelně vyjádřil vnitřní souvislost eucharistického těla a církve jako těla Kristova v 1 Kor 10,16-17: „Není kalich požehnání, který žehnáme, účastí na krvi Kristově? Není chléb, který lámeme účastí na těle Kristově?“ Pavel tím chce říci: účast na těle Kristově je tak reálná, že z účastníků činí v církvi jedno tělo. Svatý Lev Veliký říká: „Účast na Těle a Krvi Kristově nepůsobí nic jiného, než že se staneme tím, co jsme požívali“. Církev je tělo Kristovo, protože stále žije z tohoto těla. Církev je tedy tělem Kristovým skrze eucharistii. Poslechněme si k tomu ještě jednou slova jednoho z velkých církevních Otců, svatého Jana Zlatoústého: „Co je chléb? Tělo Kristovo! Čím se stávají ti, kdo ho přijímají? Tělem Kristovým! Ne mnoha těly, ale jedním tělem. Existujeme-li my všichni z tohoto jediného a stáváme-li se týměž, proč neprojevujeme i tutéž lásku? Proč se nestáváme jedním i v tomto smyslu?“

K zamyšlení

Jaké dimenze má v mém životě přijímání? Myslím jednostranně jen na své osobní společenství s Kristem, nebo myslím i dostatečně na společenství těla Kristova – se všem důsledky, které z toho plynou,

Z knihy Erwina Kellera Velké tajemství církve – meditace k Lumen gentium připravil P. Josef Brtník (knihla je ke koupi na knižním stánku)

TAIZÉ v Ďáblicích

Ve dnech 29.12.2014 – 2.1.2015 se uskutečnila pouť důvěry z Taizé – ekumenické setkání mladých poutníků v Praze.

Stejně jako řada dalších pražských rodin jsme nabídli účastníkům tohoto setkání ubytování v našem domě. V pondělí jsme tak mohli přivítat čtyři děvčata ze Slovinska, dva mladé katolické kněze z Polska, dvě děvčata z Polska a dva mladé muže z Albánie.

Každé ráno jsme se scházeli u společné snídaně. Poté vždy naši hosté spěchali na ranní modlitbu ve zdejší škole a následná setkání, workshopy a další program. I přesto si udělali čas i na procházky po Praze a návštěvu pražských pamětihodností. Více času na společné posezení a popovídání u čaje tak bylo vždy až večer. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací z různých oblastí života v Polsku, Slovinsku a Albánii, ze kterých naši hosté přijeli.

Celou řadu úsměvných situací přinesly také naše jazykové diskuse. Byť zpočátku jsme všichni používali angličtinu, postupně jsme se stále více pouštěli do debat každý ve svém rodném jazyce (samozřejmě jen v případě těch slovanských – albánština pro nás zůstala naprosto neprůnikatelná). Zejména některá slova, která v polštině znějí stejně jako v češtině, ale mají jiný význam, byla zdrojem úsměvných nedorozumění. Tak např. zatímco v české verzi disidenti pracovali před sametovou revolucí „v kotelně“, v polštině to bylo „v piwnici“. Stejně tak se nám zdálo divné, proč nám polští přátelé nabízejí typický polský sladký zákusek z vajec s omluvou, že je „ze sklepa“. Vše se vyjasnilo, až když nám vysvětlili, že to znamená „z obchodu“, tj. nikoli připravený doma, který by byl údajně ještě lepší.

Nicméně největším zážitkem pro nás byl

společně strávený příchod nového roku. Silvestrovskou půlnoc jsme strávili společně s účastníky setkání, kteří byli ubytováni v Ďáblicích, v krátké tiché společné modlitbě v Ďáblické škole. Mj. jsme tak byli ušetřeni i obvyklého silvestrovského „petardového mumraje“. Po společné modlitbě pak mladí poutníci z Taizé pokračovali v novoročních oslavách. Z prezentací jednotlivých skupin z různých evropských zemí bylo vidět, že se všichni dokážou skvěle společně bavit a společné chvíle si náležitě užít.

Se starostí o „naše“ poutníky nám po celou dobu jejich pobytu výrazně pomáhala i paní Zdena Vondrová, naše spolufarnice z libeňské farnosti. Tato čilá, velice energická a milá paní naše hosty i nás každý den

zásobovala výbornými koláči, smaženými šiškami, skvělým vánočním cukrovím i výborným salátem na silvestrovské chlebičky. Paní Vondrová se účastnila i našeho společného novoročního oběda, kde se jí dostalo zasloužené pochvaly a poděkování od všech našich Taizé účastníků. Vzhledem k tomu, že paní Vondrová bude letos v dubnu 94 let, věříme, že to zřejmě byla nejstarší aktivní účastnice setkání mladých poutníků v Praze. Ještě jednou jí za její pomoc mockrát děkujeme.

Na Nový rok jsme pak měli společný oběd. Oběd jsme zahájili společnou modlitbou „Otče náš“ – každý ve svém rodném jazyce. Všechny jsme přesvědčili, že jediné správné novoroční jídlo je čočka. Naše „pročočková agitace“ slibující „spousty peněz“ byla zřejmě velice přesvědčivá – čočku jedli ochotně všichni. Po obědě jsme zpívali vánoční koledy – každá země své nejoblíbenější. Tichou noc pak vždy každá země po jedné sloce.

Jednoznačným vítězem v této pěvecké „kole-dové soutěži“ byla děvčata ze Slovinska. Pět dnů pobytu našich hostů velice rychle uběhlo. Společná setkávání s našimi novými přáteli nás velmi obohatila a věříme, že i oni byli s poutí v Praze velmi spokojeni a odjížděli se spoustou krásných zážitků.

Rodina Radovanských, Praha 8 - Ďáblice

Tříkrálová sbírka 2015

Děkuji všem, kdo jste otevřeli svá srdce a přispěli pomocí či modlitbou pro pomoc potřebným.

Tříkrálová sbírka je dobročinná akce, kterou pořádá Charita Česká republika. Každoročně vyrážejí do ulic tisíce koledníků v celé České republice. Úspěch celé sbírky závisí na aktivitě několik tisíců lidí od koledníků, vedoucích, koordinátorů a dárců. Letos se vykoledovalo v celé České republice fantastických 89.295.518 Kč (v loňském roce to bylo 82.752.129 Kč). Sbírka je ale také o radosti, kterou přinášejí koledníci lidem, když zpívají kolemjdoucím lidem na ulici a na chvíli jim přinesou radost. Dárci mají také dobrý pocit, že pomohou potřebným.

Za sebe musím říci, že když vidím naději v očích lidí, kterým jsme v Charitě pomohli, nebo úsměv dítěte ze sociálně slabší rodiny, je pro mě tou největší odměnou. Letos jsme z naší farnosti vyslali neuvěřitelných 93 koledníků (loni to bylo 88 koledníků), kteří vykoledovali úžasných 91.767 Kč (loni to bylo 80.267 Kč). Děkuji všem koledníkům, vedoucím, rodičům dětí a všem, co jste při sbírce pomohli a modlili se za ni. Za farní charitu Kobylisy

Zuzka Řeháková

slavíme
00S20
Don Bosco • středisko

V srpnu 2015 slaví Don Bosco 200 let od narození, Salesiánské středisko 20 let a v lednu oslavil půlstoletí náš milý salesián P. Zdeněk Jančařík.

Srdečně blahopřejeme!

List sv. Pavla Kobylisanům

Milí farníci, na hodině náboženství jsme mluvili o listech apoštolských. Děti se pokusily sepsat, jak by mohl vypadat dnes list apoštola Pavla církevní obci v Kobylisích, otiskujeme zde výsledek. Tímto Vás celá naše skupina zdraví.

Terezie Kochová, katecheta

List dětí ze skupiny čtvrtáček obyvatelům Kobylis

Bratři a sestry, myslíme na vás, jak se vám vede. Věříte hodně v Pána Boha? Kažte o Bohu v kostele, ve škole, doma a všude. Chodte pravidelně ke zpovědi. Nehřešte, nenadávejte, neodmlouvejte, pomáhejte nemocným, chudým a chromým, nemocným na mozek, celoživotně nemocným. Dávejte v kostele pozor. Nenadávejte Pánu Bohu. Pomáhejte si a spolupracujte s láskou. Dělejte věci radostně. Buďte šťastní z úspěchu. Buďte rádi z toho, co máte. Radši vrabce v hrsti než holuba na střeše. Usmívejte se! Radujte se! Modlete se! Všimněte si radši svých věcí než ostatních. Více svého trámu než třísek jiných. Nepřehlédněte smutné. Buďte hodní k mámě, tátovi, babičce, dědovi, kamarádovi, paní učitelce a všem ostatním. Nedělejte lidem to, co vám vadí. Užívejte si s Pánem Bohem. Odpočívejte! Cíťte to, co ostatní. Ať vaše rodina dlouho vydrží, ať se nepohádáte. Důvěřujte Bohu.

Vaši Verunka, Martin, Vojta, Vincek, Violka, Agátka a Františka

POZVÁNÍ K MODLITBĚ

Žijme v Ježíšově Domě, jeho světlo předávejme

Přijměte pozvání k účasti na osobní modlitbě od kardinála Martiniho, která nás může v našem letošním tématu o církvi provázet a spojovat v průběhu postní doby.

Chválíme Tě, Pane, neboť Ty si stále buduješ svůj dům, svůj příbytek v nás.

Ty nám dáváš chléb rozjímání Tvého Slova, my jsme Tvé děti, plod Tvého lůna.

Dej, ať pronikáme do tajemství církve, Tvého lidu.

Amen.

V Čechách som sa vrátil ku koreňom

Jozka Brtník říká, že v našej farnosti je početná skupina Slovákov. Najít však takového, ktorý by měl odvahu k rozhovoru, není jednoduché. Roman Prachár pochází ze středního Slovenska z města Žarnovica, proslaveného plochodrážním stadionem. I po dlouhých letech v Praze mluví Roman perfektní čistou slovenštinou. I proto jsme se rozhodli jeho odpovědi nepřekládat, a udělat tak čtení rozhovoru zajímavějším.

Jak dlouho chodíte do kobylické farnosti?

Dostal som sa sem v roku 2003, keď sme kúpili v Kobylicích byt. Predtým sme bývali na Smíchove.

Co vás vedlo k tomu, abyste se usadil v Praze?

S manželkou sme sa zoznámili v Anglicku. Keď som sa vrátil, musel som ísť na vojnu. Po vojne som premýšľal, či budem zamestnaný

v Čechách alebo na Slovensku. Rozhodlo to, že manželka je Češka a asi by se jej vtedy na prelome tisícročia ťažšie hľadala práca na Slovensku. Mne bolo jedno, či budem pracovať v Košiciach, Bratislave alebo v Brne. To rozhodlo, že som si poslal životopisy do českých firiem.

Jak se na to díváte zpětně, bylo to dobré rozhodnutí? Nechybí vám nejbližší příbuzní?

Nehodnotím to. Od domova som vzdialený 500 kilometrov, dá sa to stihnúť za nejakých štyri päť hodín. Keď je tá potreba, človek nasadne do auta a ide tam. Väčšinou aj so zastávkou v Otrkoviciach, odkiaľ pochádza manželka.

Když jste přijel do Prahy, vnímal jste to jako změnu, vnímal jste nějaké rozdíly?

Na prvú vec, čo si pamätám, a to bol veľký šok, ako tu ľudia rýchlo žili. Každý letel za metrom, električkou, každý sa niekam ponáhlal. To bola prvá vec, ktorá ma tu zarazila. A teraz som už asi ako ostatní, tiež behám za metrom :-)

Vnímal jste nějaké kulturní odlišnosti?

Toto je mi ťažké hodnotiť, pretože pochádzam z česko-slovenského prostredia. Obidve moje staré mamy (babičky – pozn. autor-ky) boli Češky. Takže až keď som prišiel do Čiech, uvedomil som si, koľko českých slov používam bez toho, aby som o tom uvažoval. Hlavne mamina mama rozprávala stále po česky, takže som tie rozdiely ani nevnímal. Naopak, rozdiely vnímala moja manželka. Keď prvýkrát na Vianoce varila kapustnicu, tak do nej chcela dať klobásku. Do štedrovečernej sa však nedáva, je Štedrý deň a je pôst. Do kapustnice sa dáva klobáska až na Silvestra. Takže z tohoto pohľadu som ja veľa zmien neregistroval.

Odkud pocházely babičky?

Mamina mama bola z Drahonic, to je pri Vodňanech, otcova mama bola z Prahy z Bertramky. Tá keď čakala dieťa, prišla sem do Prahy. Vždy pár dní po narodení dieťaťa počkala a potom sa vracala naspäť na Slovensko. Takže som sa vrátil ku koreňom, lebo môj ocino je rodilý Pražák.

Existují podle vás rozdíly v tom, jak oba národy vnímají a praktikují víru?

Ja som sa k viere dostal vďaka starej mame, tej z Drahonic. Moja mama pracovala v štátnej správe a za minulého režimu nemohla chodiť do kostola. Ale rodičia nás nechali pokrstiť v úplne inej farnosti. Do kostola som chodil so starou mamou. Keď zomrela, na vieru som zanevrel, pretože som obviňoval Pána Boha z toho, že mi zobral starú mamu, ktorú som mal rád a s ktorou som toho dosť prežil. Takže som s navštevovaním kostola skončil, mal som vtedy asi 16 rokov. K viere som sa vrátil, až keď som stretol manželku v roku 1998 v Anglicku. Ona raz bude mať svoje plus :-)

Jak se lidé zapojují do života farnosti tady a na Slovensku?

U nás fungujú staré tradičné zvyky, viera je tradičná. Prístup kňazov je odtážitý – na jednej strane sme my, cirkev, potom dlho dlho nič a až potom ste vy veriaci. Keď to porovnáte tu so saleziánmi, oni sú ľudia ako všetci ostatní, môžeme za nimi kedykoľvek prísť, idú si s nami zahrať futbal, prídu na agapé. To si neviem predstaviť, že by sa niečo dialo v tom mieste, odkiaľ pochádzam. Možno v nejakých väčších mestách v Bratislave, Košiciach je prístup iný, ale to nepoznám a nemôžem to hodnotiť.

V Praze se slouží i mše ve slovenštině. Nevyhledával jste je někdy, nechodil jste tam?

Tak to musím povedať, že mi jednoznačne vyhovujú saleziáni. Takú dobrú atmosféru omší, ktoré sú tu, som inde nezažil. To je o tých skupinách ľudí, ktoré do kostola chodia. Napríklad keď teraz chodíme na Slovensko, v Žiari nad Hronom je nový moderný kostol Sedembolestnej Panny Márie. Tam sú mladí kňazi, chodí tam veľa mladých ľudí, omše sú veselšie.

Chybí podľa vás prejav radosti na bežných slovenských mších?

To zas nie. Ale ide o ten zvyk. O to, ako si toho Pána uctiť. Naši rodičia, starí rodičia sú a boli zvyknutí na klasické omše. Prišlo sa do kostola, pomodlilo sa, zaspievalo sa, prijímanie, požehnanie a išlo sa domov. Oni v tom žili, boli v tom vychovaní. Aj tieto omše hlavne v starých chrámoch majú svoje čaro a sú krásne.

My teraz žijeme v tejto dobe, chodíme sem a je tu živo. Na Slovensku bol problém, keď moje deti boli malé, že v kostole sa ľudia po nás obzerali, lebo deti štebotali a to rušilo. V kostole má byť predsa ticho a treba tam počúvať! Počul som, hoci nemám tú skúsenosť, že ľudia z kostola boli s deťmi vykázaní, lebo vyrušovali. No ale keď deti nebudú chodiť do kostola, keď ich k tomu nebudeme viesť, tak kedy a ako sa to majú naučiť? V puberte už bude neskoro...

Roman Prachár (1975) se narodil ve slovenském městě Žiar nad Hronom, ale vyrástal v Žarnovici. Vystudoval Elektrotechnickú fakultu Žilinské univerzity, obor Zabezpečovacie a informačné systémy v doprave. V súčasnosti pracuje pro jednoho zdejšího mobilního operátora. V Praze žije od října 2000, s manželkou Marií mají dvojčata Moniku a Johanku. Je členem Kobylického SaNeDo (Salesiánské nehnutí dospělých) a výborným brankářem jeho fotbalových klání.

Ale možno o 20 rokov tie omše budú zase iné a naše deti sa na nás budú pozerat inými očami.

Když se tu v Kobylicích zpívají na mši někdy slovenské písničky, oslovuje vás to, vnímáte to, zpíváte víc?

Oceňujem to. Ale nespievam, lebo neviem spievať. Je pravda, že často to ani nevnímam. Všade rozprávam po slovensky, všetci na mňa hovoria po česky, nemám žiaden rozdiel medzi češtinou a slovenčinou. Moje deti po slovensky rozumejú, ale odpovedajú v češtine.

Když to tak shrnu, babička by z vás dnes měla radost...

Myslím, že áno. Obdobie, kedy som do kostola nechodil, bolo zhruba vtedy, keď sa lámal režim. Vtedy ľudia mali pocit, že majú naraz slobodu, môžu si robiť, čo chcú a kostol začali navštevovať ľudia, ktorí boli predtým vyslovene protikresťanskí. Pretože to bolo moderné. Toho som sa účastniť nechcel.

Aj keď som ja veriaci a v Boha verím, tak súčasne som presvedčený o tom, že je spústa ľudí, ktorí do kostola nechodia a žijú lepší život, než tí, ktorí majú splnené všetky sviatosti a v kostole sú často. Nežijú ani spoločne tak dobre, ako ľudia, ktorí o Bohu nikdy nepočuli.

Kamila Schusterová

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	eucharistická bohoslužba
	11.00 v kapli sv. Kláry	eucharistická bohoslužba
po - so	6.15	ranní chvály
	6.30, 18.30	eucharistická bohoslužba (v úterý pro mládež)
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Příležitost ke svátosti smíření

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30	P. Zdeněk Jančařík
	18.30	P. Josef Brtník
Úterý	6.30	P. Josef Brtník
	18.30	P. M. Sklenář, P. J. Vracovský, P. L. Bandouch, P. M. Hobza – pro mládež
Středa	6.30	P. Marek Sklenář nebo P. Martin Hobza
	17.00	P. Ladislav Bandouch nebo P. Josef Kopecký – pro děti
	18.30	P. Jan Vývoda nebo P. Martin Hobza
Čtvrtek	6.30	P. Martin Hobza
	18.30	P. Ladislav Bandouch
Pátek	6.30	P. Jaroslav Vracovský
	18.30	P. Josef Brtník
Sobota	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. Josef Brtník nebo P. Ladislav Bandouch

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobylické náměstí 1, 182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
 Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, P. Remes, T. Vyhnanek
 Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra
 DTP: Marie Muchová & Jan Vlasatý; Tisk: TLAMA design
 Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 1. března 2015.
 Uzávěrka bude v neděli 22. února 2015.

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie. Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce. Vyšel: 30. listopadu 2014, náklad: 750 výtisků
 Výrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

únor

liché	po	19.15	Hovory o bibli, Jaroslav Schrötter, místnost Emauzy
sudé	po	19.00	Prásky, místnost Emauzy
sudé	út	19.20	Hovory nad katechismem, Josef Fírt, farní knihovna
1.	ne		Klub seniorů - posezení a zazpívání si s harmonikou Milana Miškaříka, farní sál
2.	po	19.10	Setkání rodičů dětí, které se připravují na 1. sv. přijímání - f. sál
3.	út	18.30	Úterky u Terky, láska a partnerské vztahy
4.	st		Zahájení Velké soutěže pro děti, 200 let od narození Dona Boska
		16.00	Bohoslužba v D. D. Ďáblice
5.	čt	15.00	Bohoslužba v D. D. Mirovická
		18.30	Mše a adorace do 24.00 - příprava na Národní eucharistický kongres
6.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného - adorace, příležitost ke svátosti smíření
		19.15	Uvedení do duchovní četby textů Pisma na neděli
6.-8.	pá-ne		Výjezdové zasedání PRF ve Zdicích
8.	ne	14.30	Karneval pro děti, prostory Salesiánského střediska
10.	út	18.30	Úterky u Terky, malé skupinky
10.-13.	út-pá		Celodenní výstav Krista svátostného, kostel
11.	st	18.30	Společné udílení svátosti nemocných, kostel, farní sál
15.	ne	15.00-18.00	Farní shromáždění (zamýšlení nad farní pastoračí), farní sál
17.	út	9.30	Mamky sobě - Logopedická péče o děti (PhDr. M. Kottnauer Trávníčková)
		18.30	Úterky u Terky, láska a partnerské vztahy
		19.30	Večer chval, kostel
18.	st		Popeleční středa, udílení popelce na všech bohoslužbách
19.	čt	15.00	Bohoslužba v D. D. Mirovická
20.-22.	pá-ne		Postní duchovní obnova maxistrantů
21.	so	9.30-16.00	Postní duchovní obnova rodin (příhlášky do 15. 2.), f. sál, kostel
22.	ne	7.30	Přijetí katechumenů mezi čekatele křtu
			Na všech bohoslužbách sbírka Svatopetrský haléř
24.	út	18.30	Úterky u Terky, malé skupinky
28.	so	16.30	Příprava rodičů na křest dětí

březen

1.	ne	10.30	Křty dětí
			Klub seniorů - Výstava gotických madon na Pražském Hradě
2	po	19.15	Živý růženec
6.	pá	19.15	Uvedení do duchovní četby Pisma, kostel, farní prostory
9.	po	19.10	Setkání rodičů dětí, které se připravují na 1. sv. přijímání, f. sál
11.	st	17.50	Setkání dětí a rodičů k přípravě na 1. sv. přijímání, kostel
		19.15	Ve středu ke Středu - Pastorovat a nepolitikařit (doc. Jaroslav Šebek)
13.-15.	pá-ne		Postní duchovní obnova ministrantů
13.-15.	pá-ne		Don't stop, postní duchovní impuls pro mládež
16.-18.	po-st	14.00-17.00	Zápis do MŠ Na Přesypu
18.	st	19.15	Ve středu ke Středu - Církev a nacismus (doc. Jaroslav Šebek)